

Sygn. akt VIII U 2446/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy T. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 sierpnia 2013 r. **nr** (...) SP (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. P. prawo do emerytury górniczej od 1 kwietnia 2013 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. VIII U 2446/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił T. P. prawa do górniczej emerytury

W uzasadnieniu podano, że ubezpieczony udowodnił 6 lat, 11 miesięcy i 5 dni okresów pracy górniczej. Do okresu pracy górniczej nie zaliczono okresów od 16 lutego 1987 roku do 31 marca 1989 roku, od 1 maja 1996 roku do nadal ponieważ stanowisko robotnika przy pracach ciężkich, robotnika przy pracach ciężkich na odkrywce nie figurują w rozporządzeniu (...) z dnia 23 grudnia 1994 r w załączniku nr 2.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się przyznania emerytury górniczej i zaliczenia spornego okresu do pracy górniczej ponieważ wykonywał pracę na stanowisku robotnika zatrudnionego stale na odkrywce, które jest wymienione w rozporządzeniu (...) z dnia 23 grudnia 1994 r w załączniku nr 2.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania z przyczyn podanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. w Kopalni (...) pracuje od 16 lutego 1987 roku.

Ze świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą:

- od 1 maja 1987 roku do 31 marca 1989 roku na stanowisku rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych – poz. 32 zał nr 2 do rozporządzenia (...) z 23 12 1994 roku,

- od 1 kwietnia 1989 roku do 30 kwietnia 1996 roku na stanowisku operator przenośnika taśmowego na odkrywce – poz. 13 zał. nr 2 do rozporządzenia (...) z 23 12 1994 roku,

- od 1 maja 1996 roku do 31 marca 2013 roku na stanowisku rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych – poz. 32 zał nr 2 do rozporządzenia (...) z 23 12 1994 roku.

Z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wynika, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku robotnik przy pracach ciężkich na odkrywce.

Ubezpieczony w spornym okresie wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce. Był pracownikiem oddziału g-5, który zmienił nazwę na g-4. Jego praca polegała na utrzymaniu przenośników taśmowych w przydatności do ruchu. Przenośnik taśmowy był zatrzymywany, a następnie ubezpieczony razem ze ślusarzami przystępowali do jego konserwacji. Ubezpieczony wymieniał zestawy nośne dolne, wymieniał lub naprawiał krążniki, skrobacze, czyścił przenośnik. Narzędzia potrzebne do tej pracy były przywożone, a ubezpieczony prznosił je jedynie do taśmy. W okresie od 1 kwietnia 1989 roku do 30 kwietnia 1996 roku ubezpieczony w związku z uzyskaniem stosownych uprawnień wykonywał pracę operatora przenośnika taśmowego. Zakończył pracę na tym stanowisku z uwagi na pogorszenie słuchu i związane z tym przeciwwskazania medyczne do pracy przy przenośniku taśmowym w ruchu.

Gdyby sporny okres uznać za pracę górniczą ubezpieczony wykazałby 25 lat pracy górniczej na dzień 26 listopada 2012 roku.

Dowód – akta osobowe ubezpieczonego, pismo ZUS z 25 lutego 2014 roku / karta 17 a.s./, zeznania świadków D. K. / karta 34 a.s./, C. L. / karta 35 a.s./, świadectwo wykonywania pracy górniczej / karta 17 a.e./, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu / karta 18-20 a.e./, charakterystyka stanowiska pracy / karta 40-41 a.e., 9 a.s./, przesłuchanie ubezpieczonego karta /46 a.s./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów. Sąd w pełni oparł się na aktach osobowych, aktach emerytalnych uznając, że nie były one kwestionowane i mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych Sądu. Oparł się Sąd na charakterystyce stanowiska pracy. Sąd dał wiarę ubezpieczonemu co do zakresu wykonywanych prac ponieważ zeznania jego były szczegółowe i pokrywały się z danymi zawartymi w aktach osobowych. Uwzględnił także Sąd zeznania świadków.. W ocenie Sądu zeznania ubezpieczonego nie były sprzeczne z zeznaniami świadków i mogły posłużyć do sprecyzowania wersji ustalonej na podstawie zeznań świadków.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury górniczej w kwietniu 2013 roku.

W sprawie nie było sporne, że T. P. spełniał warunki z art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za wyjątkiem wykazania 25 lat pracy górniczej. ZUS uwzględnił

ubezpieczonemu 6 lat, 11 miesięcy, 5 dni pracy górniczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił uznania, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą o której mowa w art 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalno-rentowej.

Zgodnie z art 50 c ust.1 pkt 4 ustawy emerytalno-rentowej pracą górniczą jest praca na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Analizy i kwalifikacji pracy górniczej nie można rozpoczynać i prowadzić przyjmując za nadrzędny przepis wykonawczy do ustawy, czyli zapis z załącznika nr 2 lub 3 do rozporządzenia z 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2010r., sygn. akt I UK 30/10, LEX nr 590314, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010r., sygn. akt I UK 337/09, LEX nr 601991). W pierwszej kolejności należy odnieść się do definicji ustawowej pracy górniczej zawartej w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalno-rentowej. Postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w spornym okresie wykonywał stale pracę na odkrywce. Pracował przy remontach i konserwacji przenośników taśmowych wchodzących w skład układu (...). Zajmował się czyszczeniem przenośników, wymianą i naprawą krążników, skrobaków, nadaw. Zatem wykonywał prace ślusarskie i mechaniczne.

Ubezpieczony przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 10 kwietnia 2013 roku, w którym zakwalifikowano jego pracę w spornym okresie jako pracę wymienioną w załączniku nr 2, poz. 32 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia z dnia 23 grudnia 1994 r. W ocenie Sądu w tym świadectwie prawidłowo zakwalifikowano pracę ubezpieczonego. Praca ubezpieczonego była wykonywana w odkrywkowej kopalni węgla brunatnego i polegała na bieżącej konserwacji urządzenia wydobywczego jakim jest przenośnik taśmowy. Według załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku, pod poz. 32 znajduje się praca na stanowisku rzemieślnika i innych robotników zatrudnionych stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót konserwacyjnych i remontowych np. ślusarzy, mechaników. Praca ubezpieczonego spełnia wymogi definicji z art. 50c ust 1 pkt 4 ustawy emerytalno-rentowej i z załącznika nr 2, poz. 32 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku,

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołanie za zasadne i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od daty złożenia wniosku na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 k.p.c.